

[S. Rasmussen.]

domsundervisningen være i Overensstemmelse med Folkekirkenes evangelisk-lutherske Lære. Vi har her udtrykt, at Folkeskolen og dermed hele Undervisningen skal hvile paa Folkekirken Grund.

Til § 6 har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 3, hvorefter sidste Stykke, som særlig angaar Sønderjylland, skal udgaa. Paragraffens Affattelse i det foreliggende Lovforslag er uheldig under de Forhold, der raader i Sønderjylland. Mere skal jeg ikke sige herom.

Til § 33 har vi dernæst stillet Ændringsforslaget under Nr. 4 om Tilføjelse af et nyt Stykke, der allerede er omtalt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen), og som gaar ud paa, at der ved Undervisningsplanens Udarbejdelse med Hensyn til Kristendomsundervisningens Timetal og Plan skal afæskes Provst eller Præst en Erklæring, som skal vedlægges Undervisningsplanen, naar denne indsendes til Stadfæstelse. Vi finder det urimeligt, at der med Hensyn til Kristendomsundervisningen skal herske særlige Forhold i København. Jeg har ogsaa forstaaet, at Ministeren har erkendt, at her var en Mangel ved Tilsynsloven, som burde afhjælpes. Et andet Ændringsforslag, som jeg heller ikke kan undlade at nævne, gik ud paa, at en i Sønderjylland bestaaende Ordning, hvorefter Biskoppen har Lov til at visitere i Folkeskolen, overførtes til det øvrige Land. Det er ganske meningsløst, at Biskoppen Sonden for den gamle Grænse har denne Ret, men ikke har den, saa snart han kommer Nord for den. Vi har ikke stillet dette Ændringsforslag, fordi vi efter Udvalgsforhandlingerne var klar over, at det vilde blive afvist.

Under Nr. 5 har vi endelig stillet et Ændringsforslag til § 63, der gaar ud paa, at Staten skal yde Halvdelen af den der omhandlede aarlige Ydelse, og at Begrænsningen til 900 000 Kr. slettes.

Jeg har nu i korte Træk gennemgaaet de Ændringsforslag, vi har stillet i Udvalget. Mig synes det en ganske mærkelig Maade, de blev behandlet paa. Jeg skal indrømme, at Formanden for Udvalget (Thomsen) straks sagde, at man forlangte Enighed mellem alle Partier for i det hele taget at kunne gaa med til nogen Ændring i Lovforslaget. Jeg tror, at Formanden ogsaa maa indrømme mig, at jeg under Sagens Behandling spurgte, om det ikke kunde være nok, hvis der kunde opnaas Enighed f. Eks. mellem tre Partier, men at dette blev afvist. Forholdet var det, at

de Ændringsforslag, som jeg lige har omtalt, var vi for saa vidt enige om fra alle Sider; Regeringspartierne var enige deri, og jeg har ikke forstaaet rettere, end at Venstre ogsaa var enigt med os. Men det blev fra Venstres Side tilkendegivet, at man maatte have mere end dette, og Venstre erklærede, at det økonomiske for dem var et afgørende Punkt. Jeg ønsker her at sige, at det var rigtigt, hvad det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) før udtalte, at under denne Sags Behandling baade i Folketinget og under Udvalgsbehandlingen her har man taget særligt Hensyn til Venstre. Jeg ved ikke, om det er gammel Kærlighed fra Tilsynslovens Behandling, der endnu hænger ved, men vi fra vor Side fandt det ganske mærkeligt, at Partiet Venstre, naar Regeringspartierne kunde tiltræde disse Ændringsforslag, saa af økonomiske Grunde ikke kunde tiltræde dem, ikke kunde gaa med i Enigheden. Vi fra vor Side synes, at det var en ganske mærkelig Maade at behandle os paa. Ved Vedtagelsen af de Ændringsforslag, som vi havde stillet, og som altsaa var tiltraadt af Regeringspartierne — og jeg forstod egentlig ogsaa af Venstre — mener jeg, at der, hvad det økonomiske angaar, vilde være sket en Forbedring af Loven af saa stor Betydning, at jeg ikke forstaa, man fra den Side kan og vil sige: det forlader vi, hvorefter Regeringspartierne gennemfører Lovforslaget uden at faa denne for os dog saa vigtige Ting med Hensyn til det økonomiske med. Man synes fra den Side at have glemt, at dette Lovforslag kan gennemføres uden Venstres og vore Stemmer. Ved at gaa ind paa de nævnte Ændringsforslag vilde man baade med Hensyn til Formaaalsparagraffen og det økonomiske og for Københavns og for Sønderjyllands Vedkommende have forbedret Lovforslaget ganske betydeligt, hvilket nu er udelukket. Det beklager jeg i allerhøjeste Grad.

Det saa i Udvalget saa lovende ud, fordi — det vil jeg gentage — man fra Regeringspartiernes og Ministerens Side absolut har vist Velvilje og Forhandlingsvilje for at opnaa, at Lovforslaget kunde blive vedtaget paa en bredere Basis, end Tilfældet nu bliver. Jeg beklager, at den højtærede Undervisningsminister i Folketinget maatte kalde nogle Ændringsforslag tilbage, som paa mange Maader lignede dem, der her er stillet. Jeg beklager, at den højtærede Undervisningsminister, som, saa vidt jeg forstaa, havde Forstaaelse for disse Ændringsforslags Betydning, nu og